

La piràmide política planetària.

Alexandre Deulofeu (1903-1978) va afirmar que tots els pobles de la terra viuen dins de cultures que passen per fases alternades, primer de fragmentació i després d'unificació. La veritable nova creació artística, filosòfica i científica es produeix durant les fases de fragmentació, i durant les fases d'unificació no hi ha una veritable nova creació, però es distribueix aquesta creació per tot el territori afectat per aquella cultura.

També va dir que els imperis tenen una durada limitada a cinc segles i mig aproximadament.

Això vol dir que una i altra etapa de les cultures són necessàries per al desenvolupament de la Humanitat. També vol dir que les estructures polítiques de les nacions són canviants, i que les guerres solen produir-se degut a la resistència a aquests canvis.

Deulofeu afirmava que cal que els cicles dels imperis i de les civilitzacions passin de produir-se de forma violenta a fer-ho de forma pacífica, i la millor forma de fer-ho és mitjançant la Confederació mundial de pobles lliures.

La Confederació mundial de pobles lliures consisteix en una piràmide política planetària on, a la base, hi tenim els individus, en un nivell més amunt les nacions, a sobre els continents i en el vèrtex superior el món sencer. És la culminació del procés polític de la Humanitat que viu en el nostre planeta.

Tot individu és representat dins de la seva nació, tota nació és representada dins del seu

continent i tot continent és representat dins del món sencer. No hi ha cap individu per sobre d'un altre, ni una nació per sobre d'una altra, ni un continent per sobre d'un l'altre, sinó individus, nacions i continents més o menys evolucionats els uns respecte els altres.

La Unió Europea pot esdevenir algun dia una veritable confederació continental de pobles lliures, si totes les seves nacions, sense excepció, hi són representades. Cadascuna pot aportar al conjunt, amb veu pròpia, les seves solucions originals al conjunt de nacions d'Europa. Una justícia europea pot dirimir els conflictes entre nacions, de la mateixa forma que la justícia de cada nació dirimeix els conflictes entre individus.

Dins d'una confederació continental de pobles lliures, els canvis interns en les fronteres administratives no afecten el bon funcionament del conjunt, ans al contrari. Al ritme lent dels cicles dels imperis i de les civilitzacions, en algunes ocasions es produiran unions locals, en altres separacions locals, depenent de la decisió dels individus que formen part de la comunitat que ha de prendre la decisió d'unir-se o separar-se.

No només ha de ser el continent europeu qui ha d'organitzar-se d'aquesta forma, també la resta de continents, sota la forma de confederacions que tenen una mida ajustada com perquè totes les nacions que hi conviuen hi quedin representades dins dels òrgans comuns de decisió.

Els valors de la llibertat, la igualtat i la fraternitat entre individus, són completats

pels valors de la llibertat, la igualtat i la fraternitat de les nacions i també dels continents, allunyant de nacions i continents les guerres i les intervencions arbitràries procedents de l'exterior. Totes les nacions tenen la seva llibertat respecte el domini de les altres, totes les nacions són igualment representades dins dels òrgans comuns de decisió, totes les nacions s'ajuden fraternalment en allò que cada altra nació necessita i participen fraternalment dins del projecte polític comú.

Aquest objectiu suposa que totes les energies humanes que s'havien emprat per fer-se la guerra uns individus contra els altres, unes nacions contra les altres, i uns continents contra els altres, es destinen per fer evolucionar la Humanitat dins de tots els àmbits de la seva activitat, amb el degut respecte cap a la Natura de la qual aquesta

Humanitat en depèn.

És una hipòtesi de treball, pendent de demostrar públicament, que el dia que desterrem les guerres i assolim aquest objectiu de la Confederació mundial de pobles lliures, ens adonarem que la piràmide no acaba en els limitats confins del nostre planeta, sinó que serem mereixedors de participar en una estructura política que supera les fronteres de l'espai.

Potser per això els antics ens assenyalaven el camí mitjançant unes piràmides de pedra que encara ara som incapaços de reproduir. És potser per això que la piràmide política planetària és la nostra porta a les estrelles.

Brauli Tamarit Tamarit.
Dimarts, 14 de gener del 2014.